

est (per hypothefin) ut summa duarum quantitatum, quarum una est ut velocitas, altera ut quadratum velocitatis; & ipsius $\frac{1}{GD}$ decrementum est ut summa quantitatum $\frac{1}{GD}$ & $\frac{CG}{GD^2}$, quarum prior est ipsa $\frac{1}{GD}$, & posterior $\frac{CG}{GD^2}$ est ut $\frac{1}{GD^2}$: proinde $\frac{1}{GD}$ ob analogum decrementum, est ut velocitas. Et si quantitas GD , ipsi $\frac{1}{GD}$ reciproce proportionalis, quantitate data CG augeatur; summa CD , tempore $ABED$ uniformiter crescente, crescet in progressionem geometricam. Q. E. D.

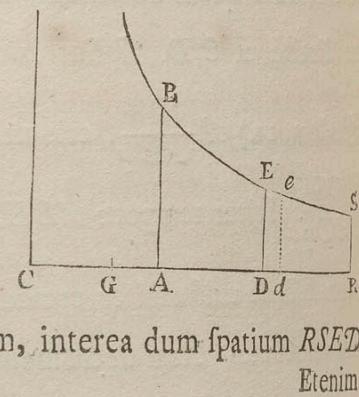
Corol. 1. Igitur si, datis punctis A , G , exponatur tempus per aream hyperbolicam $ABED$, exponi potest velocitas per ipsius GD reciprocam $\frac{1}{GD}$.

Corol. 2. Sumendo autem GA ad GD ut velocitatis reciproca sub initio, ad velocitatis reciprocam in fine temporis cujusvis $ABED$, inveniatur punctum G . Eo autem invento, velocitas ex dato quovis alio tempore inveniri potest.

PROPOSITIO XII. THEOREMA IX.

Isdem positis, dico quod si spatia descripta sumantur in progressionem arithmetica, velocitates data quadam quantitate auctæ erunt in progressionem geometrica.

In asymptoto CD detur punctum R , & erecto perpendiculo RS , quod occurrat hyperbolæ in S , exponatur descriptum spatium per aream hyperbolicam $RSED$; & velocitas erit ut longitudo GD , quæ cum data CG componit longitudinem CD in progressionem geometrica decrecentem, interea dum spatium $RSED$ augetur in arithmetica.

Etenim

Etenim ob datum spatii incrementum $EDde$, lineola Dd , quæ decrementum est ipsius GD , erit reciproce ut ED , ideoque directe ut CD , hoc est, ut summa ejusdem GD & longitudinis datæ CG . Sed velocitatis decrementum, tempore sibi reciproce proportionali, quo data spatii particula $DdeE$ describitur, est ut resistentia & tempus conjunctum, id est, directe ut summa duarum quantitatum, quarum una est ut velocitas, altera ut velocitatis quadratum, & inverse ut velocitas; ideoque directe ut summa duarum quantitatum, quarum una datur, altera est ut velocitas. Decrementum igitur tam velocitatis quam lineæ GD , est ut quantitas data & quantitas decrescens conjunctum, & propter analogia decrementa, analogæ semper erunt quantitates decrescences; nimirum velocitas & lineæ GD . Q. E. D.

Corol. 1. Si velocitas exponatur per longitudinem GD , spatium descriptum erit ut area hyperbolica $DESR$.

Corol. 2. Et si utcumque assumatur punctum R , inveniatur punctum G capiendū GR ad GD , ut est velocitas sub initio ad velocitatem post spatium quodvis $RSED$ descriptum. Invento autem puncto G , datur spatium ex data velocitate, & contra.

Corol. 3. Unde cum (per prop. XI.) detur velocitas ex dato tempore, & per hanc propositionem detur spatium ex data velocitate; dabitur spatium ex dato tempore: & contra.

PROPOSITIO XIII. THEOREMA X.

Posito quod corpus ab uniformi gravitate deorsum attractum recta ascendit vel descendit; & quod eidem resistitur partim in ratione velocitatis, partim in ejusdem ratione duplicata: dico quod, si circuli & hyperbolæ diametris parallele rectæ per conjugatarum diametrorum terminos ducantur, & velocitates sint ut segmenta quædam parallelarum a dato puncto ducta; tempora erunt ut arearum sectores, rectis a centro ad segmentorum terminos ductis abscissi: & contra.

Cas. 1. Ponamus primo quod corpus ascendit, centroque D & semidiametro quovis DB describatur circuli quadrans $BETF$, & per

M m 2

per